

การพัฒนาความรู้เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล
สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

DEVELOPING COMMUNICATIVE SENTENCE KNOWLEDGE THROUGH
UNIVERSAL DESIGN FOR LEARNING LESSON PLANS FOR
GRADE 6 STUDENTS WITH SPECIAL NEEDS

Received: June 29, 2025

Revised: July 25, 2025

Accepted: June 23, 2026

กัณทิมา บุตรจันทร์¹ วรางคณา โสมะนันท์² และ วีรมลล์ โล้เจริญรัตน์³

Kanthima Butchan¹ Varangkana Somanandana² and Weeramol Locharoenrat³

¹นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

^{1,2,3}Faculty of Education, Kasetsart University Bangkaen Campus, Bangkok, 10900 Thailand

¹Corresponding Author, E-mail: kanthima.bu@ku.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในห้องการศึกษาพิเศษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษจำนวน 9 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 7 คน นักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้จำนวน 2 คน อายุ 11 – 12 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ห้องการศึกษาพิเศษ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล 4 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินพฤติกรรม และแบบทดสอบความรู้ก่อนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน แสดงผลข้อมูลเป็นตารางคะแนนความก้าวหน้า ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้ง 9 คนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยมีค่าคะแนนความก้าวหน้าอยู่ในช่วง +13 ถึง +14 คะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 9.22 คะแนน (36.89%) หลังเรียน 22.44 คะแนน (89.78%) และมีค่าคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 13.22 คะแนน (52.89%) แสดงให้เห็นว่านักเรียนทุกคนมีพัฒนาการด้านความรู้เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล ที่ออกแบบให้เหมาะสมกับศักยภาพและลักษณะลีลาการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ซึ่งช่วยให้นักเรียนเข้าใจและสามารถใช้ประโยคเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล, ห้องการศึกษาพิเศษ, ประโยคเพื่อการสื่อสาร

ABSTRACT

This classroom action research aimed to develop communicative sentence knowledge of Grade 6 students with special needs in a special education classroom by implementing Universal Design for Learning (UDL) lesson plans. The target group consisted of nine students with special needs, including seven students with intellectual disabilities and two students with learning disabilities. These students were between 11–12 years. These students were studying in Grade 6 during the second semester of the academic year 2024. The research instrument was four UDL lesson plans. The data collection tools were a behavioral assessment form and pre- and post-learning knowledge tests. Data analysis process was comparing pre- and post-test scores. The results were presented using the progress score tables, percentages, and means.

The findings revealed that all nine students had higher post-test scores than their pre-test scores, with individual progress ranging from +13 to +14 points. The mean pre-test score was 9.22 points (36.89%), while the mean post-test score was 22.44 points (89.78%). The mean of the progress score was 13.22 points (52.89%). The results of this research clearly indicated that all students exhibited substantial improvement in communicative sentence knowledge after participating in UDL-based instruction tailored to their individual capacities and learning styles. In addition, the UDL lesson plans supported these students to better understand and appropriately use communicative sentences.

Keywords: Universal Design for Learning, Special Education Classroom, Communicative Sentences

ความเป็นมาของปัญหาการวิจัย

การศึกษาถือเป็นเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างศักยภาพของบุคคลในสังคม เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนสามารถพัฒนาเป็นประชากรโลกอย่างมีคุณภาพแม้ว่าในปัจจุบันจะมีความก้าวหน้าในการผลักดันและพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพได้อย่างเท่าเทียม แต่ก็ยังคงเผชิญกับปัญหาและความท้าทายหลายด้านโดยเฉพาะโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียมสำหรับนักเรียนในกลุ่มที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ด้วยเหตุนี้องค์การการศึกษาและวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) จึงให้ความสำคัญในการส่งเสริมการศึกษาที่ครอบคลุมและเท่าเทียมแก่นักเรียนทุกคน (สมเกตุ อุทธโยธา, 2558) ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาสำหรับทุกคน (Education for All) ที่มุ่งเน้นการเข้าถึงการศึกษาโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ

แม้ว่าในสังคมจะมีการให้ความสำคัญและส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาสำหรับนักเรียนทุกคน แต่ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนยังคงพบปัญหาความไม่เท่าเทียมปรากฏให้เห็นในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น

ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน และการวัดประเมินผลที่ยังไม่สามารถออกแบบได้ตอบสนองความต้องการเฉพาะของนักเรียน (วสันต์ วรรณรัตน์ และคณะ, 2565: 298-313) จากการทบทวนวรรณกรรมและแนวทางการจัดการเรียนรู้พบว่า การจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล (Universal Design for Learning - UDL) เป็นกรอบแนวทางการศึกษาและวิธีการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการให้โอกาสในการเรียนรู้แก่ทุกคน ผ่านการออกแบบหลักสูตรและการสอนที่มีความยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถใช้จัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ในรูปแบบที่แตกต่างกัน รวมถึงนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษด้วย การจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล (UDL) เป็นหลักการที่มีพื้นฐานมาจากหลักการของความหลากหลายและมุ่งเน้นการกำจัดอุปสรรคเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง โดยเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนสามารถประสบความสำเร็จได้ (Rose & Meyer, 2002; CAST, 2018)

การจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล ประกอบด้วยหลักการที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) ความหลากหลายของการนำเสนอ หลักการนี้เกี่ยวข้องกับการนำเสนอข้อมูลและเนื้อหาในหลากหลายรูปแบบ เพื่อรองรับความต้องการที่แตกต่างกันของนักเรียนรวมทั้งการใช้สื่อหลายประเภท รูปแบบข้อความที่แตกต่างกัน และสื่อช่วยสอนอื่น ๆ เพื่อให้ นักเรียนทุกคนสามารถเข้าถึงการนำเสนอข้อมูลได้อย่างเท่าเทียม 2) ความหลากหลายของวิธีการมีส่วนร่วม คือ การส่งเสริม สนับสนุน และการให้โอกาสนักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วม โดยมีการออกแบบสื่อการเรียนรู้ รวมถึงการจัดกิจกรรมในหลากหลายรูปแบบ ซึ่งครูผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมได้ตามความสนใจของนักเรียน รวมถึงการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกกิจกรรม และการใช้เทคนิคการเสริมแรงเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน และ 3) ความหลากหลายของวิธีการแสดงออก ได้แก่ การที่ครูส่งเสริมและอนุญาตให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามความเข้าใจและทักษะของตนผ่านวิธีการที่หลากหลาย เช่น การเขียน การนำเสนอด้วยวาจา การวาดภาพ รวมทั้งการนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นเครื่องมือช่วยในการนำเสนอ โดยให้ความสำคัญกับเนื้อหา หรือ ความคิดเห็นที่นักเรียนต้องการสื่อสารผ่านช่องทางที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน (Priyadharsini & Sahaya Mary, 2024: 145-150) องค์ประกอบเหล่านี้จึงทำให้การจัดการเรียนรู้แบบสากลมีความสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

ผู้วิจัยพบว่าทักษะที่มีความจำเป็นต้องแก้ปัญหา และพัฒนาอย่างเร่งด่วน คือ การเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นรายวิชาที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาอื่น ๆ อีกทั้งยังเป็นทักษะพื้นฐานที่นักเรียนต้องใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร เพราะจากสภาพปัญหาที่พบคือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังไม่สามารถใช้ประโยคเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม หรือไม่สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามความหมายที่นักเรียนต้องการ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนมีระดับความสามารถในการสื่อสารที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนเลือกใช้ถ้อยคำสั้นๆ แทนการกล่าวทั้งประโยค หรืออาจกล่าวประโยคไม่ครบตามโครงสร้างประโยค การที่นักเรียนไม่สามารถใช้ประโยคเพื่อการสื่อสารได้นี้ถือเป็นอุปสรรคใหญ่ในการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ รวมทั้งกระทบกับการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียนได้ การใช้ประโยคเพื่อการสื่อสารทั้งประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ และประโยคคำสั่ง จะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะทางภาษาในชีวิตประจำวัน

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

หากนักเรียนสามารถสื่อสารประโยคเพื่อการสื่อสารได้จะมีประโยชน์อย่างมากต่อการใช้ชีวิตและการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนจะสามารถเข้าใจและถ่ายทอดความคิดของตนเองได้ดีขึ้น ส่งผลให้มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น และสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในสังคมได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพราะสามารถเข้าใจเนื้อหาและสื่อสารกับครูและเพื่อนร่วมชั้นได้ดีขึ้น หากนักเรียนไม่สามารถใช้ประโยคเพื่อการสื่อสารได้ อาจทำให้เกิดความเครียดและความกดดันในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวัน (เท็ดคักดี เป็ดทอง , 2562: 1(2), 1-12) เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากลมาปรับใช้ในห้องการศึกษาพิเศษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/พิเศษ เพื่อให้ตอบโจทย์การเรียนรู้ที่เหมาะสมของนักเรียน

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาความรู้เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมุ่งหวังว่าวิธีการดังกล่าวจะสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมและเสมอภาค

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาความรู้เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในห้องการศึกษาพิเศษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/พิเศษ ซึ่งเข้ารับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในชั้นเรียนการศึกษาพิเศษ ประกอบด้วย นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 7 คน นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 2 คน นักเรียนทั้ง 9 คน สามารถอ่านและเขียนได้ มีความสามารถเรื่องหลักการใช้ภาษา เทียบเท่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

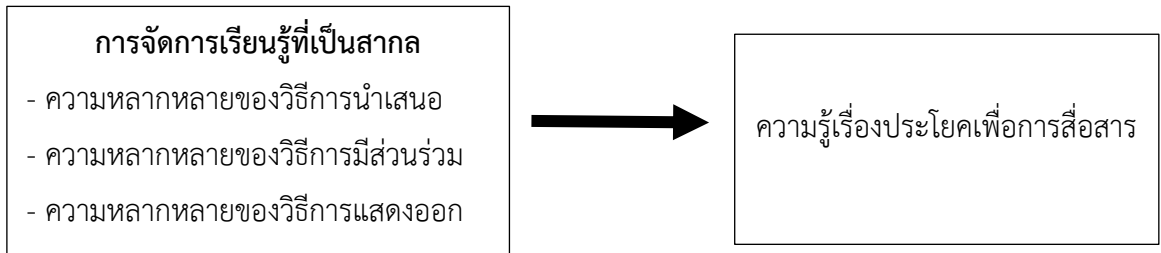
ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล

ตัวแปรตาม คือ ความรู้เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ และประโยคคำสั่ง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในห้องการศึกษาพิเศษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งเกณฑ์การคัดเลือกมีดังนี้

1. นักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงต้องมีอายุระหว่าง 11-12 ปี
2. มีใบรับรองการวินิจฉัยจากแพทย์ที่ระบุว่ามีความบกพร่องด้านใดด้านหนึ่ง คือ 1) บกพร่องทางสติปัญญา 2) บกพร่องทางการเรียนรู้
3. นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรียนร่วมบางเวลา คือ เรียนตามตารางเรียนปกติ ในห้องปกติ แต่นักเรียนทั้ง 9 คน จะแยกมาเรียนที่ห้องการศึกษาพิเศษในรายวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ และ วิชาบ้านทักษะ
4. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนได้ และจากการประเมินเบื้องต้นโดยครูผู้สอน ร่วมกับผลคะแนนจากแบบทดสอบความรู้เรื่องการใช้ภาษาไทย พบว่านักเรียนมีระดับความสามารถด้านหลักการใช้ภาษาอยู่ในระดับที่เทียบเคียงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์การประเมินทักษะภาษาไทยของโรงเรียนต้นสังกัด ซึ่งอยู่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร

จากเกณฑ์ที่กำหนดพบนักเรียนจำนวน 9 คน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลกรณีศึกษา

นักเรียน	เพศ	อายุ (ปี)	ประเภท	แบบประเมิน ลีลาการเรียนรู้
คนที่ 1	ชาย	12 ปี	บกพร่องทางสติปัญญา Full IQ 85 (Low Average)	เรียนรู้ด้วยการสัมผัส และการกระทำ (K= Kinesthetic)

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

นักเรียน	เพศ	อายุ (ปี)	ประเภท	แบบประเมิน ลีลาการเรียนรู้
คนที่ 2	ชาย	12 ปี	บกพร่องทางสติปัญญา Full IQ 63 (Mild Mental Retardation)	เรียนรู้ด้วยการสัมผัส และการกระทำ (K= Kinesthetic)
คนที่ 3	ชาย	11 ปี	บกพร่องทางสติปัญญา Full IQ 83 (Low Average)	เรียนรู้ด้วยการสัมผัส และการกระทำ (K= Kinesthetic)
คนที่ 4	ชาย	11 ปี	บกพร่องทางสติปัญญา Full IQ 78 (Borderline)	เรียนรู้ได้ดีผ่านภาพ (V = Visual)
คนที่ 5	ชาย	11 ปี	บกพร่องทางสติปัญญา Full IQ 76 (Borderline)	เรียนรู้ได้ดีผ่านภาพ (V = Visual)
คนที่ 6	หญิง	11 ปี	บกพร่องทางสติปัญญา Full IQ 52 (Mild Mental Retardation)	เรียนรู้ด้วยการสัมผัส และการกระทำ (K= Kinesthetic)
คนที่ 7	หญิง	12 ปี	บกพร่องทางสติปัญญา Full IQ 59 (Mild Mental Retardation)	เรียนรู้ได้ดีผ่านภาพ (V = Visual)
คนที่ 8	ชาย	11 ปี	บกพร่องทางการเรียนรู้	เรียนรู้ด้วยการสัมผัส และการกระทำ (K= Kinesthetic)
คนที่ 9	ชาย	11 ปี	บกพร่องทางการเรียนรู้	เรียนรู้ด้วยการสัมผัส และการกระทำ (K= Kinesthetic)

จากตารางที่ 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 9 คน ได้รับการประเมินลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดของเฟลมมิงและมิลล์ (Fleming & Mills, 1992) โดยใช้แบบประเมินสำเร็จรูป ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้อ่านคำถามให้ผู้เรียนฟัง และให้นักเรียนเลือกคำตอบด้วยตนเอง พบว่านักเรียนแต่ละคนมีความถนัดในการรับข้อมูลแตกต่างกัน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ กลุ่มที่เรียนรู้ได้ดีผ่านภาพ (Visual: V) และ กลุ่มที่เรียนรู้ด้วยการสัมผัสและการกระทำ (Kinesthetic: K) โดยไม่มีนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มการเรียนรู้ผ่านเสียง (Aural/Auditory: A) หรือ การอ่าน และการเขียน (Read/Write: R)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบความรู้ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร 4 ประโยค และแบบประเมินพฤติกรรม

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ปฏิบัติการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ปฏิบัติการสอนวันละ 1 ชั่วโมง รวมสอน 8 ครั้ง 8 ชั่วโมง มีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาความสามารถด้านการอ่าน การเขียน และการสื่อสารของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ในระเบียนประวัติส่วนตัวนักเรียน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา พร้อมกับศึกษาและประเมินลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนแบบรายบุคคล รวมทั้งศึกษาแนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล

1.2 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาออกแบบและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักการการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล โดยทำการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน (แผนละ 2 ชั่วโมง) ซึ่งในแต่ละแผนมีองค์ประกอบ คือ สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และบันทึกหลังการสอน โดยผู้วิจัยนำหลักการการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ หลักการที่ 1 ความหลากหลายของวิธีการนำเสนอ เช่น บัตรภาพประกอบ, PowerPoint, นิทาน, สื่อจับต้องได้, วิดีทัศน์ เพื่อรองรับความแตกต่างในด้านการรับรู้ของผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันทั้งด้านการมองเห็น และการสัมผัส การนำเสนอประโยคเพื่อการสื่อสารจากการใช้ภาพสัญลักษณ์ประกอบคำพูด อธิบายเนื้อหาผ่านวิดีโอที่แสดงตัวอย่างประโยคในบริบทต่าง ๆ พร้อมจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเขียนประโยคของตนเองโดยใช้บัตรคำศัพท์และสื่อมัลติมีเดีย หลักการที่ 2 ความหลากหลายของวิธีการมีส่วนร่วม เช่น การตอบคำถาม, การร่วมเล่นเกม, การพูด วาด หรือเขียน การเล่าเรื่อง, ระดมความคิด, การเรียงลำดับภาพเหตุการณ์ และการแสดงบทบาทสมมติ สร้างโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ โดยกระตุ้นการมีส่วนร่วม การทำงานร่วมกัน และหลักการที่ 3 ความหลากหลายของวิธีการแสดงออก เช่น พูดตอบปากเปล่า, วาดภาพ, การสวมบทบาท, การพูด วาด หรือเขียน และการแสดงบทบาทสมมติ โดยนักเรียนสามารถเลือกวิธีการนำเสนอประโยคเพื่อการสื่อสาร เช่น การแสดงละครเกี่ยวกับสถานการณ์สมมติ หรือการเขียนข้อความที่แสดงถึงความรู้ ผู้วิจัยนำหลักการทั้งสามมาออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล

1.3 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากลแต่ละแผน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทำการตรวจสอบคุณภาพและความถูกต้องของการใช้ภาษาภายในแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากลเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่าน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาพิเศษ 3 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบตรวจสอบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อบกพร่องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล โดยเครื่องมือการประเมิน คือ แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางในการจัดการ

เรียนรู้ที่เป็นสากลของ Center for Applied Special Technology: CAST (2018) ให้มั่นใจว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสอน ตามแนวทางการพิจารณาค่าเหตุผล (Rationale-Based Validation) ของ Brookhart & Nitko (2014) โดยอาศัยเหตุผลจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน คือวิธีการประเมินปรับปรุงเครื่องมือแผนการสอน โดยอาศัยความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และการพิจารณาเชิงคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ

1.5 ผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล และแบบประเมินพฤติกรรมตามข้อเสนอแนะและคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 4 ท่าน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบทดสอบความรู้ แบบปรนัย 15 ข้อ แบบอัตนัย 5 ข้อ, rubricการให้คะแนนแบบอัตนัย และแบบประเมินพฤติกรรม มีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร 4 ประโยค จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) และศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล วิธีการสร้างแบบทดสอบที่หลากหลาย

2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบความรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย 15 ข้อ (นักเรียนสามารถเลือกอ่านด้วยตนเอง หรือให้ครูอ่านให้ฟังได้) และอัตนัย 5 ข้อ พร้อมrubricการให้คะแนน (นักเรียนสามารถเลือกวิธีการเขียนตอบ พิมพ์ตอบ หรือเลือกพูดปากเปล่า ก็ได้) รวมเป็นจำนวน 20 ข้อ โดยนักเรียนต้องแจ้งความประสงค์ในการเลือกวิธีการทำแบบทดสอบ ก่อนเริ่มทำแบบทดสอบ

2.3 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร 4 ประโยค และแบบประเมินพฤติกรรมเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ คุณภาพและความถูกต้องของการใช้ภาษา ความสอดคล้องเหมาะสมของแบบทดสอบ

2.4 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร จำนวน 25 ข้อ พร้อมกับเกณฑ์การให้คะแนน เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่าน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาพิเศษ 3 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย 1 ท่าน โดยเน้นการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตามแนวทางการพิจารณาค่าเหตุผล (Rationale-Based Validation) ของ Brookhart & Nitko (2014)

2.5 นำผลความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 4 ท่าน มาปรับปรุงแบบทดสอบความรู้ และแบบประเมินพฤติกรรมให้มีความสมบูรณ์ถูกต้องตามเนื้อหา และปรับแบบทดสอบความรู้ให้คงเหลือจำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ เริ่มจากขั้นเตรียมการโดยเตรียมเครื่องมือ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ก่อนเรียนในกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6/พิเศษ จำนวน 9 คน จากนั้นเข้าสู่ขั้นดำเนินการศึกษา โดยจัดการเรียนรู้ตามแผนทั้ง 4 แผน พร้อมบันทึกแบบประเมินพฤติกรรมและปรับปรุงกิจกรรมตามวงจรปฏิบัติการ

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

PAOR จนครบทุกแผน สดท้ายในชั้นหลังการศึกษา ผู้วิจัยได้ทดสอบความรู้หลังเรียนและประเมินพฤติกรรมอีกครั้ง ก่อนนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ ประเมินผล และสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร วิเคราะห์แต่ละคน โดยเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบความรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล แสดงผลข้อมูลเป็นตารางคะแนนความก้าวหน้า ร้อยละ และค่าเฉลี่ย (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2549 :78-79) และเขียนบรรยายเชิงพรรณนาผลของการจัดการเรียนรู้ และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นรายบุคคล ตั้งแต่ แบบทดสอบก่อนเรียน แผนการสอนประโยคบอกเล่า แผนการสอนประโยคคำถาม แผนการสอนประโยคปฏิเสธ แผนการสอนประโยคคำสั่ง และแบบทดสอบหลังเรียน
2. ผู้วิจัยวิเคราะห์แบบประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/พิเศษ โดยการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยวิเคราะห์ในแต่ละแผน และเขียนบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

วงจรปฏิบัติการที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประโยคบอกเล่า

เมื่อวิเคราะห์จากแบบสังเกตและการประเมินพฤติกรรมรายบุคคลในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประโยคบอกเล่า พบว่านักเรียนที่ได้คะแนนเต็ม 15 คะแนน จำนวน 2 คน ได้คะแนน 14 คะแนน จำนวน 3 คน ได้คะแนน 13 คะแนน จำนวน 3 คน และได้คะแนน 12 คะแนน จำนวน 1 คน นักเรียนทั้ง 9 คนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกคน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สามารถแสดงออกถึงการได้มาซึ่งคำตอบในเรื่องประโยคบอกเล่า ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วน และเคารพกฎกติกาการอยู่ร่วมกันได้อย่างเหมาะสมตลอดทั้งกิจกรรม จนสามารถบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ได้สำเร็จ

ตารางที่ 2 แสดงปัญหาและอุปสรรคในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และแนวทางการแก้ปัญหาในครั้งถัดไป

ปัญหาและอุปสรรคในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	แนวทางการแก้ปัญหาในครั้งถัดไป
- นักเรียนบางคนยังมีความลังเลในการแสดงความคิดเห็น หรือไม่กล้าโต้ตอบในชั้นเรียน ทำให้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันยังไม่เต็มที่ - การจัดการเวลาในบางกิจกรรมอาจกระชับน้อยไป ทำให้บางช่วงต้องเร่งรีบ	- ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมมากขึ้น เช่น ใช้คำถามปลายเปิด จับกลุ่มย่อย หรือเกมละลายพฤติกรรม เพื่อเพิ่มความกล้าแสดงออก - ปรับเวลาในแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสม เพื่อให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างเต็มที่

เมื่อวิเคราะห์จากแบบประเมินใบงานการเรียนรู้รายบุคคลในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประโยคบอกเล่า พบว่านักเรียนที่ได้คะแนนเต็ม 12 คะแนน จำนวน 1 คน ได้คะแนน 11 คะแนน จำนวน 3 คน ได้

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

คะแนน 10 คะแนน จำนวน 1 คน และได้คะแนน 9 คะแนน จำนวน 4 คน โดยนักเรียนทั้ง 9 คน มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกคน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องประโยคบอกเล่า สามารถถ่ายทอดออกมาได้อย่างถูกต้องตรงตามเนื้อหาที่เรียนรู้ อีกทั้งสามารถจัดทำใบงานได้อย่างถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด และส่งงานได้ตรงตามเวลา สะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการแสดงออกทางความคิดผ่านชิ้นงานของตนเอง จนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ

วงจรปฏิบัติการที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ประโยคคำถาม

เมื่อวิเคราะห์จากแบบสังเกตและการประเมินพฤติกรรมรายบุคคลในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ประโยคคำถาม พบว่านักเรียนที่ได้คะแนนเต็ม 15 คะแนน จำนวน 2 คน ได้คะแนน 14 คะแนน จำนวน 5 คน และได้คะแนน 13 คะแนน จำนวน 2 คน นักเรียนทั้ง 9 คน มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกคน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีส่วนร่วมและใฝ่เรียนรู้ รวมถึงสามารถแสดงออกถึงความเข้าใจเรื่องประโยคคำถามในบริบทต่าง ๆ อีกทั้งยังมีความกล้าแสดงออก แสดงความมั่นใจในการใช้ประโยคคำถามเพื่อถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกของตนเอง ตลอดทั้งกิจกรรมการเรียนรู้ จนสามารถบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ได้สำเร็จ

ตารางที่ 3 แสดงปัญหาและอุปสรรคในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 และแนวทางการแก้ปัญหาในครั้งถัดไป

ปัญหาและอุปสรรคในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	แนวทางการแก้ปัญหาในครั้งถัดไป
- นักเรียนบางคนยังใช้ประโยคคำถามได้ไม่หลากหลาย หรือเลือกใช้โครงสร้างซ้ำ ๆ - การทำงานกลุ่มบางช่วงมีการกระจายบทบาทไม่ชัดเจน ทำให้บางคนมีส่วนร่วมมากน้อยต่างกัน	- จัดกิจกรรมฝึกการตั้งประโยคคำถามหลายรูปแบบในสถานการณ์จำลอง เพื่อขยายแนวทางการใช้ภาษา - มอบหมายบทบาทในกลุ่มอย่างชัดเจน เช่น ให้พลัดกันเป็นผู้ถาม-ผู้ตอบ สลับหน้าที่ผู้นำ ผู้ตาม

เมื่อวิเคราะห์จากแบบประเมินใบงานการเรียนรู้รายบุคคลในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ประโยคคำถาม พบว่านักเรียนที่ได้คะแนนเต็ม 12 คะแนน จำนวน 2 คน ได้คะแนน 11 คะแนน จำนวน 2 คน ได้คะแนน 10 คะแนน จำนวน 4 คน และได้คะแนน 9 คะแนน จำนวน 1 คน โดยนักเรียนทั้ง 9 คน มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกคน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเข้าใจในการใช้ประโยคคำถาม ประยุกต์ใช้ในบริบทต่าง ๆ ได้ถูกต้อง สื่อสารตั้งคำถามได้อย่างชัดเจน อีกทั้งสามารถทำใบงานได้ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด ชิ้นงานมีความเรียบร้อย ส่งงานตรงเวลา แสดงให้เห็นถึงความกระตือรือร้น และความมั่นใจในการแสดงออกทางความคิดผ่านชิ้นงานของตนเอง จนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ

วงจรปฏิบัติการที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ประโยคปฏิเสธ

เมื่อวิเคราะห์จากแบบสังเกตและการประเมินพฤติกรรมรายบุคคลในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ประโยคปฏิเสธ พบว่านักเรียนที่ได้คะแนนเต็ม 15 คะแนน จำนวน 3 คน ได้คะแนน 14 คะแนน จำนวน 5 คน และได้คะแนน 13 คะแนน จำนวน 1 คน นักเรียนทั้ง 9 คน มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกคน แสดงให้เห็น

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

ว่านักเรียนมีความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรม สามารถตอบสนองต่อสถานการณ์การเรียนรู้ ในบริบทของประโยชน์สุขได้อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการสื่อสาร และการฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยสามารถถ่ายทอดความเข้าใจผ่านการปฏิบัติจริงได้เป็นอย่างดี รวมถึงมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และให้ความร่วมมือในการเคารพกติกาของกลุ่มได้อย่างเหมาะสมตลอดทั้งกิจกรรม

ตารางที่ 4 แสดงปัญหาและอุปสรรคในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 และแนวทางการแก้ปัญหาในครั้งถัดไป

ปัญหาและอุปสรรคในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	แนวทางการแก้ปัญหาในครั้งถัดไป
- นักเรียนบางคนยังไม่มั่นใจในการใช้ประโยคปฏิเสธในสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่นอกเหนือจากตัวอย่างที่ได้ฝึก - ในช่วงอภิปรายร่วมกัน บางกลุ่มยังมีการแสดงความคิดเห็นซ้ำประเด็นเดิม ทำให้การวิเคราะห์เนื้อหาไม่มีความหลากหลายเท่าที่ควร	- เพิ่มสถานการณ์สมมติที่หลากหลายและใกล้เคียงมากขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ในบริบทต่าง ๆ - ช่วยกระตุ้นการอภิปรายโดยใช้คำถามชี้แนะ หรือ โจทย์เปิด ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์เชิงลึก และกระจายคำถามให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง

เมื่อวิเคราะห์จากแบบประเมินใบงานการเรียนรู้รายบุคคลในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ประโยคปฏิเสธ พบว่านักเรียนที่ได้คะแนนเต็ม 12 คะแนน จำนวน 3 คน ได้คะแนน 11 คะแนน จำนวน 4 คน และได้คะแนน 10 คะแนน จำนวน 2 คน โดยนักเรียนทั้ง 9 คน มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกคน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเข้าใจโครงสร้างและการใช้ประโยคปฏิเสธอย่างถูกต้อง สามารถนำไปใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ใบงานของนักเรียนมีความครบถ้วน เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนด พร้อมทั้งส่งงานได้ตรงเวลา แสดงถึงความตั้งใจ ความรับผิดชอบ จนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ

วงจรปฏิบัติการที่ 4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ประโยคคำสั่ง

เมื่อวิเคราะห์จากแบบสังเกตและการประเมินพฤติกรรมรายบุคคลในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ประโยคคำสั่ง พบว่านักเรียนที่ได้คะแนนเต็ม 15 คะแนน จำนวน 4 คน และได้คะแนน 14 คะแนน จำนวน 5 คน นักเรียนทั้ง 9 คน มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกคน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เรื่องประโยคคำสั่ง สามารถใช้ประโยคคำสั่งได้อย่างเหมาะสมในหลากหลายบริบท มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างแข็งขัน ปฏิบัติตามคำสั่งและกติกาได้อย่างเหมาะสม และสามารถสื่อสารกับผู้อื่นอย่างสุภาพและสร้างสรรค์ตลอดกระบวนการเรียนรู้ จนสามารถบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ได้สำเร็จ

ตารางที่ 5 แสดงปัญหาและอุปสรรคในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 และแนวทางการแก้ปัญหาในครั้งถัดไป

ปัญหาและอุปสรรคในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	แนวทางการแก้ปัญหาในครั้งถัดไป
- นักเรียนบางคนยังขาดการควบคุมโทนเสียงและท่าทางเมื่อต้องใช้ประโยคคำสั่ง ทำให้บางครั้งสื่อสารออกมาไม่เหมาะสมหรือดูแข็งกระด้าง	- จัดกิจกรรมฝึกบทบาทสมมติ (Role Play) เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกใช้ประโยคคำสั่งควบคู่กับน้ำเสียงและกิริยาท่าทางที่สุภาพเหมาะสม

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

ปัญหาและอุปสรรคในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	แนวทางการแก้ปัญหาในครั้งถัดไป
- ในช่วงทำกิจกรรมกลุ่ม มีบางกลุ่มที่เน้นการปฏิบัติตามคำสั่งโดยไม่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นมากนัก ทำให้กระบวนการคิดร่วมกันยังไม่เด่นชัด	- กระตุ้นการแลกเปลี่ยนความเห็นภายในกลุ่มมากขึ้น โดยให้แต่ละกลุ่มอภิปรายแนวทางก่อนลงมือทำ ช่วยกันระดมความคิดตลอดทั้งกิจกรรม

เมื่อวิเคราะห์จากแบบประเมินใบงานการเรียนรู้รายบุคคลในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ประโยค คำสั่ง พบว่านักเรียนที่ได้คะแนนเต็ม 12 คะแนน จำนวน 4 คน ได้คะแนน 11 คะแนน จำนวน 4 คน และได้คะแนน 10 คะแนน จำนวน 1 คน โดยนักเรียนทั้ง 9 คน มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกคน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเข้าใจในการใช้ประโยคคำสั่ง และสามารถถ่ายทอดออกมาได้อย่างถูกต้องตามบริบทที่กำหนด ชิ้นงานของนักเรียนส่วนมีความครบถ้วน เป็นระเบียบเรียบร้อย สอดคล้องกับรูปแบบที่กำหนดไว้ ส่งงานตรงตามเวลา แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการแสดงออก จนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ

ผลแบบทดสอบความรู้ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร 4 ประโยค ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ และประโยคคำสั่ง เป็นแบบทดสอบความรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการทดสอบความรู้ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายก่อนเรียน และหลังเรียน รายบุคคลในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 แสดงผลการทดสอบความรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียน

นักเรียนคนที่	ผลการทำแบบทดสอบ	ผลการทำแบบทดสอบ	ค่าคะแนนความก้าวหน้า
	ความรู้ก่อนเรียน (เต็ม 25 คะแนน)	ความรู้หลังเรียน (เต็ม 25 คะแนน)	
1	12	25	+13
2	7	20	+13
3	10	24	+14
4	9	22	+13
5	8	21	+13
6	7	20	+13
7	8	21	+13
8	11	25	+14
9	11	24	+13
คะแนนรวม	83	202	119
คะแนนเฉลี่ย	9.22	22.44	13.22
คิดเป็นร้อยละ	36.89	89.78	52.89

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

ผลการทดสอบความรู้เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ และประโยคคำสั่ง เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อตรวจสอบความรู้ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิเคราะห์จากตาราง ซึ่งแสดงค่าคะแนนรายบุคคล โดยพบว่านักเรียนทั้ง 9 คน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยมีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นอยู่ในช่วง +13 ถึง +14 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 9.22 คะแนน (36.89%) หลังเรียน 22.44 คะแนน (89.78%) และมีค่าคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 13.22 คะแนน (52.89%) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาความรู้ด้านประโยคเพื่อการสื่อสารอย่างต่อเนื่องและชัดเจนในนักเรียนทุกคน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษา พบว่า การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่มุ่งพัฒนาความรู้เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในห้องการศึกษาพิเศษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล เมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล โดยอิงจากสามหลักการสำคัญ ได้แก่ ความหลากหลายของการนำเสนอเนื้อหา ครูใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น ภาพ บัตรคำ วิดีโอ เกม และสื่อของจริง เพื่อรองรับความแตกต่างด้านการรับรู้ของนักเรียน เช่น นักเรียนที่เรียนรู้ได้ดีผ่านภาพ (Visual) หรือการลงมือทำ (Kinesthetic) โดยปรับใช้กับเทคนิคการสอน Storytelling และ Read Around ถูกเพื่อกระตุ้นจินตนาการ สร้างบริบทของประโยคที่เป็นธรรมชาติ ความหลากหลายของวิธีการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือ เช่น การจับคู่ฝึกพูด การทำงานกลุ่ม การเล่นเกมบทบาทสมมติ และการใช้เกมภาษา ผ่านการสอนซ้ำย้ำทวน , SQ4R เพื่อพัฒนากระบวนการคิดและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในแต่ละขั้นตอนของบทเรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น และความหลากหลายของการแสดงออกเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความเข้าใจผ่านหลายวิธีผ่านเทคนิค Role Play และ Gallery Walk เช่น การพูด การวาดภาพ การเขียน หรือใช้ภาษาท่าทาง พร้อมทั้งประเมินด้วยเกณฑ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละประเภท ซึ่งคำนึงถึงลีลาการเรียนรู้ ความแตกต่างระหว่างบุคคล เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่หลากหลาย จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านเนื้อหาและทักษะการใช้ภาษา

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผู้วิจัยสามารถนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และวิจารณ์ประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล ช่วยให้นักเรียนทุกคนเข้าถึงบทเรียนในรายวิชาภาษาไทย เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารได้อย่างเท่าเทียมและมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการ

จัดการเรียนรู้ตามแนวทาง UDL ของ Center for Applied Special Technology: CAST (2018) โดยยึดหลัก 3 ประการ ได้แก่ การนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบที่หลากหลาย (Multiple Means of Representation) เช่น นิทานประกอบภาพ บัตรคำ เกม และบทบาทสมมติ รวมถึงการใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น PowerPoint วีดีโอ และ ภาพสัญลักษณ์ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีการรับรู้ที่ความแตกต่างกัน อีกทั้ง ส่งเสริมการแสดงออกที่หลากหลาย (Multiple Means of Action and Expression) นักเรียนสามารถเลือกวิธี แสดงความเข้าใจได้หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการตอบคำถามด้วยวาจา การเขียน การวาดภาพ การใช้ท่าทาง และการแสดงละครบทบาทสมมติ ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความถนัดของตนเองอย่างเต็มที่ และการมีส่วนร่วม หลากหลาย (Multiple Means of Engagement) การเรียนรู้ผ่านนิทานทั้ง 4 เรื่อง โดยผู้วิจัยได้ออกแบบให้ น่าสนใจ กระตุ้นแรงจูงใจภายในของนักเรียน พร้อมกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมตามความสนใจ เช่น การเล่นเกมเป็นตัวละครในนิทาน หรือการแสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหา จากการจัดการเรียนรู้ที่เป็น สากล พบว่านักเรียนสามารถเข้าถึงบทเรียนได้อย่างเท่าเทียม ลดอุปสรรคในการเรียน และส่งเสริมศักยภาพตาม ความสามารถของแต่ละบุคคลในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hall, Meyer & Rose (2012) ที่เน้นการ เรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นเพื่อรองรับความหลากหลายของผู้เรียน

ประเด็นที่ 2 การเสริมแรงเชิงบวก ในการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำกลยุทธ์ การเสริมแรงเชิงบวก (Positive Reinforcement) มาใช้ควบคู่กับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจ มีความกระตือรือร้น และมั่นใจที่จะแสดงออก การเสริมแรงที่ใช้ เช่น การกล่าวชมเชย การให้รางวัล หรือการ ยกย่องผลงานนักเรียนต่อหน้าเพื่อนร่วมชั้น การใช้การเสริมแรงเชิงบวกมีส่วนสำคัญต่อการกระตุ้นพฤติกรรม การ เรียนรู้และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล (UDL) ที่ มุ่งเน้นการตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล และช่วยให้นักเรียนทุกคนเข้าถึงการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Izzo (2012) ที่ระบุว่า การออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ที่ยืดหยุ่นและเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสามารถส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้ อย่างเต็มศักยภาพ เช่นเดียวกับ Bruckner & Nunn (2023) ที่ยืนยันว่าแนวทาง UDL เป็นแนวทางที่เหมาะสม สำหรับการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มผู้เรียนที่หลากหลาย และตรงกับผลการศึกษาของ King-Sears & Johnson (2020) ที่พบว่านักเรียนทั้งกลุ่มทั่วไปและกลุ่มที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD) ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบ UDL มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสะท้อนว่า UDL ร่วมกับกลยุทธ์ สนับสนุนเช่นการเสริมแรงเชิงบวก ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและรองรับความแตกต่างระหว่าง บุคคลได้อย่างแท้จริง

ประเด็นที่ 3 นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษไม่เพียงแต่มีความรู้เรื่อง “ประโยคเพื่อการสื่อสาร” เพิ่มขึ้น แต่ยังแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์มากขึ้น เช่น มีระเบียบวินัย กล้าแสดงออก สื่อสารเหมาะสม และ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี การใช้นิทานและเทคนิคการสอนหลากหลายจากงานวิจัยนี้ เทคนิคการสอนที่ผู้วิจัย นำมาใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากลได้แก่ Storytelling, การสอนซ้ำย้ำทวน, Read around, SQ4R, Role Play และ Gallery Walk ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง เชื่อมโยงชีวิตจริง และเปิดโอกาสให้

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

นักเรียนเลือกแสดงออกตามถนัด ทำให้เกิดแรงจูงใจ สนุก และภาคภูมิใจในผลงานตนเอง การเรียนรู้ตามแนวทาง UDL จึงส่งเสริมทั้งด้านความรู้ อารมณ์ และคุณลักษณะจำเป็นต่อการอยู่ร่วมในสังคม สอดคล้องแนวคิด CAST (2018) ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คำนึงถึงความแตกต่างรายบุคคล และใช้การเสริมแรงที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1. ผู้ที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ควรศึกษาหลักการและแนวคิดของการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล (UDL) ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ พร้อมทั้งพิจารณาอย่างละเอียดถึงลักษณะเฉพาะ ความสามารถ และข้อจำกัดของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในแต่ละด้าน เพื่อให้สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม และเอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน
2. วิธีการเสริมแรง ทั้งในรูปแบบรูปธรรม เช่น การให้รางวัล และรูปแบบนามธรรม เช่น คำชม การให้กำลังใจ หรือการสะท้อนผลการเรียนรู้ นับเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจและความมั่นใจในการเรียนรู้ของนักเรียน การเสริมแรงที่ดำเนินอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความตั้งใจ เอาใจใส่ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังระดับชั้นเรียนอื่น ๆ หรือในวิชาอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากลในกลุ่มนักเรียนที่มีพัฒนาการต่างกัน เช่น ระดับประถมต้น หรือมัธยมต้น
2. ควรมีการออกแบบการพัฒนาเครื่องมือวัดผลที่หลากหลาย นอกเหนือจากแบบทดสอบ อาจเป็นแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) แบบสังเกตพฤติกรรม หรือการประเมินตนเองของนักเรียน เพื่อสะท้อนพัฒนาการทั้งด้านวิชาการและด้านทักษะชีวิตอย่างครอบคลุม
3. ควรติดตามผลการเรียนรู้ในระยะยาว เพื่อประเมินผลของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากลต่อการพัฒนาความรู้ทางวิชาการและพฤติกรรมของนักเรียนในระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น รวมถึงดูความยั่งยืนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักเรียนเคยได้รับด้วย

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กระทรวงศึกษาธิการ.

เทิดศักดิ์ เป็ดทอง. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องประโยคของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ RM3S ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้.

วารสารสวนสุนันทามนุษยศาสตร์และวิจัย, 1(2), 1-12.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2549). *การวิจัยและสถิติทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วสันต์ วรรณรัตน์ และคณะ. (2565). การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลาย
ในชั้นเรียนระดับประถมศึกษาตามแนวการออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นสากล. *วารสารสังคมศาสตร์และ
มนุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 7(4), 298–313.

สมเกต อุทธิโยธา. (2558). *การเรียนรู้รวมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียนปกติ*.
สำนักงานแพรวการพิมพ์.

Brookhart, S. M., & Nitko, A. J. (2014). *Educational assessment of students* (8th ed.). Pearson Education.

Bruckner, S., & Nunn, N. (2023). *Universal design for learning: Meeting the needs of diverse learners*. EDC. <https://www.edc.org/blog/universal-design-learning-meeting-needs-diverse-learners>

CAST. (2018). *Universal Design for Learning Guidelines version 2.2*. <http://udlguidelines.cast.org>

Fleming, N. D., & Mills, C. (1992). Not another inventory, rather a catalyst for reflection. *To Improve the Academy*, 11(1), 137–155. <https://doi.org/10.1002/j.2334-4822.1992.tb00213.x>

Hall, T. E., Meyer, A., & Rose, D. H. (2012). *Universal design for learning in the classroom: Practical applications*. Guilford Press.

Izzo, M. V. (2012). Universal design for learning: Enhancing achievement of students with disabilities. *Procedia Computer Science*, 14, 343–350.
<https://doi.org/10.1016/j.procs.2012.10.039>

King-Sears, M. E., & Johnson, T. M. (2020). Universal Design for Learning chemistry instruction for students with and without learning disabilities. *Remedial and Special Education*, 41(2), 82–92.

- Priyadharsini, V., & Sahaya Mary, R. (2024). Universal Design for Learning (UDL) in inclusive education: Accelerating learning for all. *Shanlax International Journal of Arts, Science and Humanities*, 11(4), 145–150. <https://doi.org/10.34293/sijash.v11i4.7489>
- Rose, D. H., & Meyer, A. (2002). *Teaching every student in the digital age: Universal design for learning*. Association for Supervision and Curriculum Development.